

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 13C/293/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113207753
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2113207753.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Katarínou Batisovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, zastúpený: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8. P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti odporcovi: H. F., X.. XX.XX.XXXX, L. C. Ž. XXXX/X, V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: B. X. S. S. R. P., A.: XX XXX XXX, X. Z. X, XXX XX J., zastúpeného: E.. C. H., C., X.. R. X, XXX XX R., o zaplatenie 893,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 312,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 48,86 eur od 28.03.2010 do 19.12.2012, zo sumy 176,22 eur od 28.04.2010 do 19.12.2012, zo sumy 114,69 eur od 20.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 198,29 eur od 28.05.2010 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh zamieta.

III. Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

IV. Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 42,88 eur k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 26.03.2013 doručeným súdu dňa 28.03.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 893,87 eur, z toho zmluvnú pokutu vo výške 580,89 eur, úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 72,68 eur od 28.03.2010 do 14.03.2013, zo sumy 156,48 eur od 28.04.2010 do 14.03.2013, zo sumy 129,16 eur od 15.3.2013 do zaplatenia a zo sumy 194,63 eur od 28.05.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Uviedol, že spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s., ktorej práva, povinnosti, záväzky a pohľadávky prevzala v dôsledku zlúčenia spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uzatvorila zmluvu o pripojení v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Odporcovi boli vystavené faktúry č. 7003276344 splatná 27.04.2010 na sumu 176,22 eur, č. 7002294216 splatná 27.03.2010 na sumu 48,86 eur, č. 7004275896 splatná dňa 27.05.2010 na sumu 199,95 eur. Zároveň si navrhovateľ voči odporcovi z titulu porušenia jeho povinností vyplývajúcich z zmluvy uplatnil právo

na zaplataenie zmluvnej pokuty v sume 580,89 eur vyúčtovanej vo faktúre č. 7011436115. Nezaplatením faktúr v lehote splatnosti riadne a včas sa odporca dostal do omeškania a navrhovateľ má i nárok na zaplataenie úroku z omeškania z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplataenia. Odporca uhradil dňa 19.12.2012 sumu 110,39 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 03.10.2012 bola pohľadávka postúpená navrhovateľovi.

Súd uznesením zo dňa 05.11.2014, č.k. 13C/293/2013-37 vyslovil, že vedľajšie účastníctvo na strane odporcu je prípustné.

Súd uznesením zo dňa 13.04.2015, č.k. 13C/293/2013 - 70 pripustil zmenu návrhu tak, že bude rozhodovať o nasledovnom petite: „Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 893,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 48,86 eur od 28.03.2010 do 19.12.2012, zo sumy 176,22 eur od 28.04.2010 do 19.12.2012, zo sumy 114,69 eur od 20.12.2012 do zaplataenia, zo sumy 198,29 eur od 28.05.2010 do zaplataenia a náhradu trov konania a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.“

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 12.02.2015 navrhol súdu, aby návrhu v časti o zaplataenie 312,98 eur s príslušenstvom vyhovel a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Poukázal na skutočnosť, že odporca má povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej a nezmenenej výške za akékoľvek porušenie svojich povinností a takáto zmluvná pokuta má nežiaduci rozmer, je neobhájiteľná a neprimerane ukracuje spotrebiteľa. Poukázal na rozsudky Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 16Co/31/2012, sp. zn. 16Co/32/2012, sp. zn. 3Co/26/2012, sp.zn. 7Co/36/2012 a sp.zn. 6Co/91/2011.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení zo dňa 23.02.2015 uviedol, že si uplatňuje aj právo na zaplataenie zmluvnej pokuty v sume 331,94 eur z titulu porušenia ust. bodu 1 písm. b) dodatku k zmluve o pripojení, .t.j. porušenie povinnosti odporcu riadne a včas platiť cenu služieb a teda porušenie záväzku doby viazanosti - 24 mesiacov odporcom v zmysle ust. bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 16.12.2008 a v sume 248,95 eur z titulu porušenia ust. bodu 1 písm. c) zmluvy o pripojení - služba Rýchly internet t.j. porušenie povinnosti odporcu riadne a včas platiť cenu služieb a teda porušenie záväzku doby viazanosti - 24 mesiacov odporcom v zmysle ust. bodu 2 písm. e) zmluvy o pripojení zo dňa 03.08.2008. Podľa jeho názoru zmluvná pokuta bola dojednaná v súlade s § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bola dojednaná písomne s uvedením výšky zmluvnej pokuty a dojednanie o zmluvnej pokute je dojednanie individuálnym. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4 Obdo 4/99. Uviedol tiež, že odporca dal prednosť výhodnej akciovej cene mobilného zariadenia ponúkanému benefitu, čomu zodpovedal protizáväzok odporcu spočívajúci v 24 mesačnej dobe viazanosti, ktorú odporca preukázateľne porušil. Ochrana spotrebiteľa podľa jeho názoru má svoje medze, nemôže byť bezbrehá a je treba mať na zreteli, že je nutné primeraným spôsobom chrániť nielen jednu stranu a to spotrebiteľa, ale taktiež aj veriteľa, ktorý v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti podstupuje všetky riziká spojené s jej výkonom. Nezaplataenie fakturovanej sumy za poskytnuté služby pri záväzku viazanosti malo za následok vznik povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi dojednanú zmluvnú pokutu, ktorú v takom prípade nie je možné označiť za neprimeranú pri náležitom a riadnom posúdení všetkých okolností, ktoré viedli právneho predchodcu navrhovateľa k vyúčtovaniu zmluvnej pokuty. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2013, sp.zn. 9Co/31/2012.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa Návrhom zo dňa 26.03.2013, so Zmluvou o pripojení zo dňa 16.12.2008 a jej dodatku, zo Zmluvou o pripojení - služba Rýchly internet zo dňa 03.08.2008 a jej dodatku, vystavenými faktúrami, zmluvou o postúpení pohľadávky, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 12.02.2015, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 23.02.2015, ako i s obsahom celého spisu, keď pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu, odporcu, vedľajšieho účastníka a jeho právneho zástupcu v zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca s právnym predchodcom navrhovateľa uzavrel dňa 16.12.2008 Zmluvu o pripojení a dodatok k nej. Z Dodatku k tejto zmluve vyplýva, že pre prípad porušenia zmluvných povinností bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 331,94 eur. Ďalej tiež uzavrel dňa 03.08.2008 Zmluvu o pripojení - služba Rýchly internet, z ktorej vyplýva, že pre prípad porušenia zmluvných povinností bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 248,95 eur.

Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúry č. 7003276344 splatná 27.04.2010 na sumu 176,22 eur, č. 7002294216 splatná 27.03.2010 na sumu 48,86 eur, č. 7004275896 splatná dňa 27.05.2010 na sumu 199,95 eur (navrhovateľ si z nej uplatňuje 198,29 eur) a faktúru č. 7011436115 splatná 27.12.2010 na sumu 580,89 eur (zmluvná pokuta).

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify a ak to povaha služby umožňuje až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť, ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka vyplýva, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách .

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že postupca uzavrel s odporcom dňa 03.08.2008 a 16.12.2008 Zmluvy o pripojení a dodatok k zmluve zo dňa 16.12.2008, na základe ktorých postupca poskytoval odporcovi zmluvne dohodnuté služby, za ktoré však odporca tak ako je uvedené v návrhu postupcovi nezaplatil, ktorá pohľadávka bola postúpená Zmluvou o postúpení z 03.10.2012 na navrhovateľa, preto súd zaviazal odporcu na zaplatenie navrhovateľovi, v zmysle § 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z. sumy 312,98 eur (423,37 eur - 110,39 eur, ktoré dňa 19.12.2012 odporca zaplatil), titulom poskytnutých mu telekomunikačných služieb. Súd zároveň navrhovateľovi priznal aj právo na úrok z omeškania, v zmysle § 517 ods. 1,2, Občianskeho zákonníka, vo výške 9% ročne, ktorý úrok z omeškania zodpovedá nariadením vlády stanovenému úroku z omeškania, zo súm a za dobu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, to je od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými bola odporcovi vyfakturovaná cena za poskytnuté mu telekomunikačné služby, kedy odporca sa už dostal do omeškania s ich zaplatením, pričom zohľadnil, že došlo dňa 19.12.2012 k čiastočnému plneniu odporcom a vo zvyšku čo do zmluvnej pokuty uplatnenej vo výške 580,89 eur s príslušenstvom, súd návrh zamietol.

Spotrebiteľ obsah samotnej zmluvy o pripojení a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje, preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, odporca mohol iba podpísať resp. nepodpísať zmluvu o pripojení, ktorej súčasťou je aj dojednanie o zmluvnej pokute. Právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ich uzatváral ako fyzická osoba. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že ustanovenie o zmluvnej pokute v sume 331,94 eur a 248,95 eur je potrebné považovať za neprijateľné ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy a tým zároveň neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Viacerými

právoplatnými rozhodnutiami súdov vrátane súdov odvolacích bolo rozhodnuté, že takto dojednaná zmluvná pokuta je absolútne neplatná. Spôsob dojednania o zmluvnej pokute je absolútne neplatný aj z toho dôvodu, že nerozlišuje závažnosť jednotlivých druhov porušenia ani obdobie, resp. časový okamih kedy k prípadnému porušeniu došlo. Stanovuje jednotnú sadzbu za akékoľvek nedodržanie doby viazanosti bez zohľadnenia ďalších skutočností v akomkoľvek časovom období odo dňa uzavretia zmluvy do konca viazanosti. Nerozlišuje najmä, či došlo k porušeniu časového záväzku 24 mesačnej doby viazanosti na začiatku právneho vzťahu medzi účastníkmi, alebo pred koncom doby viazanosti.

Uvedená zmluvná pokuta bola dojednaná v prípade nedodržania doby viazanosti a bolo možné ju uplatniť pri zániku zmluvy o pripojení. Navrhovateľ však v danom prípade nepreukázal akým spôsobom došlo k zániku zmluvy o pripojení a či vôbec bola zo strany navrhovateľa zmluva o pripojení ukončená.

Súd nemohol pristúpiť k moderácii zmluvnej pokuty, nakoľko táto je uplatňovaná z absolútne neplatného zmluvného dojednania. Zníženie zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 494 Občianskeho zákonníka sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka do právneho poriadku zavádza, i keď nepriamo, precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, ktorých dodávateľ použil tú istú alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z tohto ustanovenia možno vyvodiť precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach. To znamená, že ak sa súd zaoberá žalobou spotrebiteľa týkajúcej sa zmluvnej podmienky, ktorá už bola riešená iným súdom v prospech spotrebiteľa, potom musí každý súd vychádzať z takého rozhodnutia. Podmienkou aplikácie citovaného je, že ide o zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, založený štandardnou zmluvou, pri ktorej dodávateľ opakovane používa na dojednanie zmluvy so spotrebiteľmi rovnaké štandardizované obchodné podmienky a keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah spotrebiteľskej zmluvy. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V danom prípade Okresný súd Bardejov rozsudkom zo dňa 06.12.2011 č. k. 4C/162/2011-28 výslovne určil tú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, o ktorú opiera svoj nárok navrhovateľa aj v tomto konaní, z dôvodu neprijateľnosti za neplatnú. Potom konajúci súd vzhľadom na znenie ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, musel vychádzať z tohto právoplatného rozhodnutia. A pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur súd vychádzal z právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Skalica zo dňa 15.01.2015, sp.zn. 2C/415/2013, v ktorom sa jednoznačne uvádza, že dojednaná zmluvná pokuta je neplatná z dôvodu neprijateľnosti podmienky.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa pomeru úspešnosti navrhovateľa a odporcu v spore. Navrhovateľ bol úspešný v spore v rozsahu 35 % (312,98 eur : 893,87 eur) a odporca bol úspešný v spore v rozsahu 65 % (100% - 35%), teda po odpočítaní neúspešnosti odporcu v spore 35 % bola jeho celková úspešnosť v rozsahu 30 %. Odporcovi by súd priznal právo na náhradu trov konania v tomto rozsahu, keďže odporca si trovy konania neuplatnil a tieto mu zo spisu ani nevyplývajú, súd rozhodol tak, že úspešnému odporcovi trovy konania nepriznal.

Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia. Pri plnom úspechu odporcu by mu prináležalo právo na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia v sume 142,92 eur, a to za 2 úkony právnej služby á 51,45 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd zo dňa 12.02.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. a § 13a ods. 1 písm. a/,c/ cit. vyhlášky, 1-krát režijný paušál á 7,81 eur (r. 2013) a 1-krát režijný paušál á 8,39 eur (r. 2015) podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. a 20 % DPH v sume 23,82 eur (20 % z odmeny za úkony právnej služby a z režijného paušálu, t. j. 119,10 eur x 0,20) podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Vzhľadom na čiastočný úspech odporcu a vedľajšieho účastníka na jeho strane v rozsahu 30 % priznal súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 42,88 eur (30 % z 142,92 eur), ktorú prisúdenú náhradu trov právneho zastúpenia je navrhovateľ povinný podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka.

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka je oprávnený, nakoľko v konaní podporoval odporcu a vystupoval na strane odporcu, ktorému právo na náhradu trov konania vzniklo. Zároveň súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi za účelne vynaložené trovy, keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, § 24 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj článku 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky. Zároveň išlo o účelne poskytnuté úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony smerujúce k ochrane práv odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.